

Nr 34.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1927 kl. 4 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring av tullen å elektriska centralställverk och delar
därtill m. m.*

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 165, har herr *Nylander* hemställt, »att efter rubrik 792 i gällande tulltaxa infogas en anmärkning av följande lydelse:

'*Anm. till nr 791 och 792.* Elektriska centralställverk och delar därtill samt andra, ej särskilt nämnda delar och tillbehör till elektriska signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanordningar tullbehandlas enligt vad för elektrotekniska specialapparater, ej särskilt nämnda, är stadgat.'»

Utskottet.

Rubriken 791 i gällande tulltaxa upptager centralställverk och delar därtill med en tull av 16 kronor för 100 kilogram, under det att andra, ej särskilt nämnda delar och tillbehör till signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanordningar finnas upptagna i rubriken 792 med en tull av 8 kronor för 100 kilogram.

Motionen avser, att den för elektrotekniska specialapparater, ej särskilt nämnda, i rubriken 1087 stadgade tullsatsen av 10 procent av värdet skall gälla även för elektriska centralställverk och delar därtill samt andra, ej särskilt nämnda delar och tillbehör till elektriska signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanordningar.

Motionen.

Till stöd för sitt förslag har motionären anfört i huvudsak följande:

Beträffande nämnda, i rubrikerna 791 och 792 upptagna artiklar ägde det oegentliga förhållandet rum, att, medan annorstädes i tulltaxan sträng åtskillnad gjordes mellan elektriska och icke elektriska maskiner och apparater, vilka till och med vore upptagna under särskilda avdelningar, någon skillnad i tullbehandlingsavseende icke iakttoges beträffande elektriska och icke elektriska centralställverk. Anledningen till denna oegentlighet vore den, att vid tiden för gällande tulltaxas utarbetande dylika artiklar ännu icke kommit till användning i vårt land. Övannämnda tullsats av 16 öre per kilogram hade sålunda blivit bestämd uteslutande med tanke på de då vanliga, rent mekaniska ställverksanordningarna.

Emellertid hade de elektriska ställverken och övriga ifrågavarande artiklar snart börjat finna användning inom landet. Till en början hade behovet tillgodosetts genom införsel från utlandet. I anledning av leveranssvårigheterna under världskriget hade emellertid en svensk tillverkning av artiklarna ifråga framtvingsats. Vederbörande industribolag hade redan i början av år 1918 ingivit en hemställan till Konungen i syfte att artiklarna skulle

beläggas med en lämplig tull. Såväl kommerskollegium som generaltullstyrelsen hade funnit nämnda framställning beaktansvärd och tillstyrkt densamma. Likaså hade järnvägsstyrelsen och svenska järnvägsföreningen, vilka av kommerskollegium beretts tillfälle att yttra sig över framställningen, tillstyrkt en ändring av tullsatserna. Emellertid hade industribolagets framställning icke föranlett någon åtgärd från Kungl. Maj:ts sida, vilket kunde antagas stå i samband med det förhållandet, att den slutliga avvägningen av industriens tullskydd tills vidare uppskjutits. Då emellertid detta uppskov kunde bli långvarigt och de nuvarande tullbestämmelserna på området medförde konsekvenser, vilka uppenbarligen aldrig varit avsedda och som bragt den elektriska ställverksindustrien i en ogynnsammare ställning än den andra industrier intoge, som vore baserade på tillverkningen av elektriska maskiner och apparater, syntes, även om tullskyddsfrågan borde upptagas till slutligt avgörande i samband med en allmän revision av industritullarna, en provisorisk rättelse böra vidtagas.

För att bereda vederbörande järnvägsförvaltningar tillfälle att uttala sin uppfattning i föreliggande fråga samt i och för utredning av densamma ur tullteknisk synpunkt har utskottet i författningsenlig ordning inhämtat yttranden från järnvägsstyrelsen och generaltullstyrelsen.

Utredning.

Järnvägsstyrelsen har tillstyrkt en ändring av tulltaxan i den riktning motionären angivit. Till undvikande av en olikformig tullbehandling av enahanda, till ifrågavarande artiklar avsedda delar och tillbehör, allt eftersom desamma äro avsedda att ingå i en mekanisk eller i en elektrisk anordning har emellertid styrelsen föreslagit en ändring av ordalydelsen i den föreslagna anmärkningen därhän, att värdetullen skulle komma att gälla endast elektriska delar och tillbehör till signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanordningar. Järnvägsstyrelsen har därjämte meddelat, att svenska järnvägsföreningen, som lämnats tillfälle att yttra sig i ämnet, anslutit sig till styrelsens sålunda gjorda uttalande.

Järnvägs-
styrelsen.

Generaltullstyrelsen har i sitt yttrande framhållit, att de för tullbehandlingen av ifrågavarande artiklar gällande bestämmelserna måste betecknas såsom mindre tillfredsställande, enär desamma föranledde dels bristande överensstämmelse i beskattningen av likartade artiklar, dels tveksamhet angående riktiga tullbehandlingen av vissa med elektriska anordningar försedda delar och tillbehör till ifrågavarande apparater. En ändring av gällande bestämmelser i av motionären angiven riktning skulle sålunda medföra obestridliga fördelar samt leda till förenkling och minskad omgång vid tullbehandlingen. Generaltullstyrelsen har förklarat sig dela järnvägsstyrelsens uppfattning angående behovet av en jämkning i ordalydelsen av den föreslagna anmärkningen till rubrikerna 791 och 792 och föreslagit följande avfattning av densamma:

Generaltull-
styrelsen.

»Anm. till nr 791 och 792. Elektriska centralställverk och delar därtill samt andra, ej särskilt nämnda med elektriska anordningar försedda delar och tillbehör till signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanord-

ningar tullbehandlas såsom elektrotekniska specialapparater, ej särskilt nämnda.»

*Utskottets
yttrande.*

Bevillningsutskottet, som vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig, har i likhet med motionären och med stöd av den förebragta utredningen funnit, att tulltaxans bestämmelser angående tullbehandlingen av ifrågavarande, för bangårdarnas utrustning erforderliga anordningar icke äro anpassade efter den utveckling, som tekniken på detta område numera undergått. Den på utskottets föranstaltande i anledning av motionen åvägabragta utredningen giver vid handen, att en ändring av hithörande bestämmelser är önskvärd icke blott för att avhjälpa den i motionen påpekade oegentligheten utan även för att åstadkomma förenkling vid tullbehandlingen. Vidare är det uppenbart, att avhjälpan av bestämmelsernas bristande anpassning efter numera förekommande tekniska anordningar icke kan utan olägenhet anstå till en mera omfattande revision av tulltaxan, varför utskottet ansett frågan böra upptagas till omedelbar prövning.

Vad beträffar sättet för ändringens genomförande har utskottet icke haft något att erinra mot, att här ifrågavarande elektriska apparater hänföras till den för elektrotekniska specialapparater i allmänhet gällande tullsatsen. Beträffande delar och tillbehör till dylika apparater torde det av järnvägsstyrelsen framställda och av generaltullstyrelsen i sakligt avseende förordade förslaget få anses innebära en lämplig avgränsning av värdetullens omfattning.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av herr Nylanders motion II: 165, måtte besluta, att efter rubriken 792 i gällande tulltaxa skall intagas en anmärkning av följande lydelse:

Anm. till nr 791 och 792. Elektriska centralställverk och delar därtill samt andra, ej särskilt nämnda, med elektriska anordningar försedda delar och tillbehör till signalsäkerhets-, växelförreglings- och vägbomsanordningar tullbehandlas såsom elektrotekniska specialapparater, ej särskilt nämnda.

Stockholm den 15 mars 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 27.